

ПРОБЛЕМИ БОРЬБИ З КІБЕРЗЛОЧИННІСТЮ В УКРАЇНІ

Кондратюк Єлена,

студентка 1 курсу, групи 21-Д

Криворізького факультету НУ «ОЮА»

Науковий керівник:

Погорілецька А. В., старший викладач

кафедри кримінально-правових дисциплін

В реаліях сьогодення злочинність набуває витончених кримінальних форм, які негативно впливають на наше суспільство. У різні часи злодії використовували всілякі негативні методи: грабежі, розбої, шахрайські дії, а в наш час злочинність захоплює кіберпростір, об'єктом такого нападу стають добропорядні громадяни. Кіберзлочинців складно виявити, вони можуть знаходитися дуже далеко від місця злочину і несуть велику загрозу людству. Саме тому необхідно на рівні держави створювати законодавче підґрунтя для боротьби з кіберзлочинами.

Рада Європи у Конвенції систематизувала різновиди кіберзлочинів і Україна у 2005 році її ратифікувала. У нашій державі було затверджено Конвенцію про кіберзлочинність. Завдяки цьому міжнародні акти були впроваджені в українське законодавство.

Головними типами кримінальних дій є: захоплення персональних даних та протизаконне їх використання, втручання в особистий інтелектуальний простір громадян з метою виконання шахрайських дій. Від кіберзлочинців страждає банківська система, хакери грабують банківські рахунки, наносять економікам держав величезні втрати, громадяни в одну мить перестають бути власниками свого майна.

Кіберзлочинцям властиві такі якості, як: злобність, жорстокість, мстивість і ці не добропорядні громадяни користуючись своїми ІТ-можливостями умисно запускають віруси та створюють негативні наслідки для частини добропорядного суспільства. Відомо, що кіберпростір надає великі можливості. Нажаль ці можливості хакери використовують не задля благих цілей. В наші часи комп'ютерні технології стрімко розвиваються, паралельно із цим не стоїть на місці та розвивається хакерська діяльність.

Розвиток комп'ютерних технологій дає можливість розвиватися людству та паралельно з цим є і негативні наслідки.

Вважаємо, що для упередження таких правопорушень на рівні Міністерства цифрової трансформації потрібно розширяти існуючі департаменти та надавати їм ширші повноваження, які повинні складати основу правових дій, які, в свою чергу, дадуть можливість кардинально впроваджувати відповідальність за такі правопорушення.

Ми всі знаємо, що головною складовою державності, завжди є безпека громадян, тому можна з впевненістю сказати, що ці негативні наслідки будуть придушені. Підсумовуючи вище сказане ми вбачаємо декілька шляхів для опору, які відображають цю проблему.

Можна з впевненістю сказати, що першою дією на цьому шляху потрібно випереджувати такого типу злочинців, формування складової для протидії кіберзлочинності, також посилення слідчих дій з правоохоронною складовою значно посилить розкриття подібних типів злочинів та притягне винних до кримінальної відповідальності. На сьогоднішній день весь світ розуміє, що самотійно з цією проблемою не впоратись, для цього необхідна чітка взаємодія на рівні держав, які прагнуть удосконалити та укріпити внутрішні пріоритетні напрямки розвитку. Також значний законодавчий тиск на кіберзлочинців надасть максимальний результат. Потрібно надати більші можливості та важелі впливу кіберполіції, та приймати закони, які значно посилюватимуть відповідальність за кіберпорушення.

**СУЧАСНА НАУКОВА ОСНОВА КОНСТИТУЦІЙНОЇ СИСТЕМИ ЗАХИСТУ ПРАВ
І СВОБОД ЛЮДИНИ ТА ГРОМАДЯНИНА**

Мілюков Гліб,

студент 3 курсу, групи 19-1Д

Криворізького факультету НУ «ОЮА»

Науковий керівник :

Павліченко Є. В., к.ю.н., доцент

кафедри кримінально-правових дисциплін

Конституційний захист прав і свобод людини і громадянина займає особливе місце серед інших видів такої юридичного захисту. Це, насамперед, зумовлено позицією самої Конституції, яка закріплює власне верховенство на всій території держави (ст. 8), свою вищу юридичну силу, пряму дію і застосування на всій території країни (ч.1 ст. 15).

Значимість конституційного захисту прав і свобод людини і громадянина в Україні пов'язана з організуючим характером Основного закону нашої держави, яка мобілізує правозахисний потенціал всіх галузей права, активізуючи весь процес захисту прав і свобод людини і залучаючи до нього всі інститути суспільства і суб'єкти права, в тому числі і міжнародні.

Під конституційною системою захисту прав і свобод людини і громадянина слід розуміти впорядковану сукупність взаємодіючих ланок правового механізму, діяльність якого спрямована на захист прав і свобод людини і громадянина від посягань і порушень, а також на досягнення в країні